

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 572

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
306. — Decizie privind eliberarea doamnei Ruxandra Ivan, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cămarilor Prim-Ministrului.....	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
221. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 185/2025 pentru aprobarea cuantumului unitar al plăților directe aferente cererilor de plată depuse în anul 2024, finanțate din Fondul european de garantare agricolă prin intervențiile din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027	2-5
1.185. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene pentru modificarea art. 15 alin. (1) din Schema de ajutor <i>de minimis</i> „Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale” din cadrul Planului național de redresare și reziliență, componenta 7 „Transformare digitală”, investiția 9 „Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale”, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 984/2024	6
1.440. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> pentru „Perfecționarea/recalificarea angajaților din societăți”, asociată Planului național de redresare și reziliență al României 2021-2026, pilonul II, componenta C7, investiția 19, aprobată prin Ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării nr. 20.953/2022	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 143 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	8-16

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Ruxandra Ivan, la cerere,
din funcția de consilier de stat în cadrul Cămarilor
Prim-Ministrului**

Având în vedere cererea doamnei Ruxandra Ivan, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.371 din 18 iunie 2025,
în temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data de 23 iunie 2025, doamna Ruxandra Ivan se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cămarilor Prim-Ministrului.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 încetează aplicabilitatea Deciziei prim-ministrului nr. 291/2023 pentru desemnarea doamnei Ruxandra Ivan, consilier de stat în cadrul Cămarilor Prim-Ministrului, în calitate de coordonator național adjunct al Task-Force-ului interinstituțional pentru procesul de aderare la OCDE, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 18 iulie 2023.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 20 iunie 2025.
Nr. 306.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE****MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE****ORDIN****privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 185/2025
pentru aprobarea cuantumului unitar al plăților directe aferente cererilor de plată depuse în anul 2024,
finanțate din Fondul european de garantare agricolă prin intervențiile
din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027**

Având în vedere Referatul comun de aprobare nr. 191.826/20.453 din 18 iunie 2025 al Direcției generale dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală, în calitate de Autoritate de management pentru Planul strategic PAC 2023-2027, și al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA),

în baza prevederilor:

— Planului strategic PAC 2023-2027 al României, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene C (2022) 8.783 din 7 decembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013 și (UE) nr. 1.307/2013;

— Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2024/2.434 al Comisiei din 11 septembrie 2024 de derogare, pentru anul 2024, de la articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește nivelul avansurilor pentru intervențiile sub formă de plăți directe și intervențiile de dezvoltare rurală bazate pe suprafață și pe animale;

— Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2023 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile alocate României din FEAGA și FEADR, aferente politicii agricole comune, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2023-2027 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 106/2024 privind modalitatea de implementare, îndeplinirea criteriilor de eligibilitate, a condițiilor și altor cerințe specifice, inclusiv tipurile de documente justificative pentru intervențiile aferente sectoarelor vegetal și zootehnic prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, începând cu anul 2024, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 385/2024 pentru aprobarea în anul 2024 a realocării sumelor și stabilirea condițiilor de acordare a avansului pentru plățile directe finanțate din Fondul european de garantare agricolă, din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027,

în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2023 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile alocate României din FEAGA și FEADR, aferente politicii agricole comune, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2023-2027 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 185/2025 pentru aprobarea cuantumului unitar al plăților directe aferente cererilor de plată depuse în anul 2024, finanțate din Fondul european de garantare agricolă prin intervențiile din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 29 mai 2025, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Intervențiile aferente plăților directe din Planul strategic PAC 2023-2027, care fac obiectul prezentului ordin, sunt:

a) PD-01 Sprijin de bază pentru venit în scopul sustenabilității (BISS);

b) PD-02 Sprijin redistributiv complementar pentru venit în scopul sustenabilității (CRISS);

c) PD-03 Sprijin complementar pentru venit pentru tinerii fermieri;

d) PD-04 Practici benefice pentru mediu aplicabile în teren arabil;

e) PD-05 Practicarea unei agriculturi prietenoase cu mediul în fermele mici (gospodăriile tradiționale);

f) PD-06 Înerbarea intervalului dintre rânduri în plantațiile pomicole, viticole, pepiniere și hameiști;

g) PD-07 Creșterea nivelului de bunăstare a vacilor de lapte;

h) PD-08 Măsură pentru bunăstarea tineretului bovin la îngrășat;

i) PD-09 Sprijin cuplat pentru venit — soia;

j) PD-10 Sprijin cuplat pentru venit — lucernă;

k) PD-11 Sprijin cuplat pentru venit — leguminoase pentru industrializare — mazăre de grădină, fasole boabe și fasole păstăi;

l) PD-12 Sprijin cuplat pentru venit — cânepă;

m) PD-13 Sprijin cuplat pentru venit — orez;

n) PD-14 Sprijin cuplat pentru venit — sămânță de cartof;

o) PD-15 Sprijin cuplat pentru venit — hamei;

p) PD-16 Sprijin cuplat pentru venit — sfeclă de zahăr;

q) PD-17 Sprijin cuplat pentru venit — legume cultivate în câmp pentru consum în stare proaspătă sau destinate industrializării în cultură principală/secundară: tomate, castraveți, ardei, vinete;

r) PD-18 Sprijin cuplat pentru venit — legume cultivate în sere și solarii — tomate, castraveți, ardei, vinete;

s) PD-19 Sprijin cuplat pentru venit — fructe — prune, mere, cireșe, vișine, caise și piersici;

ș) PD-20 Sprijin cuplat pentru venit — semințe pentru plante furajere;

t) PD-21 Sprijin cuplat pentru venit — vaci de lapte;

ț) PD-22 Sprijin cuplat pentru venit — carne de vită;

u) PD-23 Sprijin cuplat pentru venit — bivolițe de lapte;

v) PD-24 Sprijin cuplat pentru venit — ovine — caprine;

w) PD-25 Sprijin cuplat pentru venit pentru viermii de mătase;

x) PD-26 Sprijin cuplat pentru venit — porumb pentru siloz;

y) PD-27 Creșterea nivelului de bunăstare a bovinelor prin pășunat extensiv pe pajiști în condiții optime de sustenabilitate.”

2. Anexa nr. 1 „Realocarea sumelor aferente intervențiilor” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

3. Anexa nr. 2 „Cuantumul unitar al plăților directe aferente cererilor de plată depuse în anul 2024, finanțate din Fondul european de garantare agricolă prin intervențiile din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin-Ionuț Barbu

Realocarea sumelor aferente intervențiilor**A. Intervenții de la care se realocă sume**

Denumirea intervenției	Suma realocată către alte intervenții — euro —
PD-01 Sprijin de bază pentru venit în scopul sustenabilității (BISS)	161.956,26
PD-05 Practicarea unei agriculturi prietenoase cu mediul în fermele mici (gospodăriile tradiționale)	86.863.837,60
PD-06 Înnierbarea intervalului dintre rânduri în plantațiile pomicole, viticole, pepiniere și hameiști	8.006.926,23
PD-07 Creșterea nivelului de bunăstare a vacilor de lapte	4.402.628,56
PD-08 Măsură pentru bunăstarea tineretului bovin la îngrășat	14.631.257,35
PD-09 Sprijin cuplat pentru venit — soia	4.671.565,00
PD-11 Sprijin cuplat pentru venit — leguminoase pentru industrializare — mazăre de grădină, fasole boabe și fasole păstăi	537.022,40
PD-12 Sprijin cuplat pentru venit — câneapă	65.662,50
PD-14 Sprijin cuplat pentru venit — sămânță de cartof	220.309,40
PD-17 Sprijin cuplat pentru venit — legume cultivate în câmp pentru consum în stare proaspătă sau destinate industrializării în cultură principală/secundară: tomate, castraveți, ardei, vinete	38.276,88
PD-18 Sprijin cuplat pentru venit — legume cultivate în sere și solarii — tomate, castraveți, ardei, vinete	762.653,32
PD-19 Sprijin cuplat pentru venit — fructe — prune, mere, cireșe, vișine, caise și piersici	3.273.348,45
PD-21 Sprijin cuplat pentru venit — vaci de lapte	2.200.291,05
PD-22 Sprijin cuplat pentru venit — carne de vită	544.021,76
PD-27 Creșterea nivelului de bunăstare a bovinelor prin pășunat extensiv pe pajiști în condiții optime de sustenabilitate	13.558.274,00

B. Intervenții cărora li se realocă sume

Denumirea intervenției	Suma realocată — euro —
PD-02 Sprijin redistributiv complementar pentru venit în scopul sustenabilității (CRISS)	13.345.146,86
PD-03 Sprijin complementar pentru venit pentru tinerii fermieri	344.045,64
PD-04 Practici benefice pentru mediu aplicabile în teren arabil	113.935.687,50
PD-10 Sprijin cuplat pentru venit — lucernă	4.483.576,24
PD-13 Sprijin cuplat pentru venit — orez	150.153,25
PD-15 Sprijin cuplat pentru venit — hamei	387,50
PD-16 Sprijin cuplat pentru venit — sfeclă de zahăr	995.551,34
PD-20 Sprijin cuplat pentru venit — semințe pentru plante furajere	120.234,12
PD-23 Sprijin cuplat pentru venit — bivolițe de lapte	24.204,00
PD-26 Sprijin cuplat pentru venit — porumb pentru siloz	6.539.044,31

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 185/2025)

**Cuquantumul unitar al plăților directe aferente cererilor de plată depuse în anul 2024,
finanțate din Fondul european de garantare agricolă prin intervențiile
din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027**

Nr. crt.	Intervenția	Cuquantumul unitar (euro/ha sau euro/ cap animal sau euro/UVM, după caz)
1.	PD-01 Sprijin de bază pentru venit în scopul sustenabilității (BISS)	96,3991
2.	PD-02 Sprijin redistributiv complementar pentru venit în scopul sustenabilității (CRISS)	55,9877
3.	PD-03 Sprijin complementar pentru venit pentru tinerii fermieri	47,0000
4.	PD-04 Practici benefice pentru mediu aplicabile în teren arabil	73,0000
5.	PD-05 Practicarea unei agriculturi prietenoase cu mediul în fermele mici (gospodăriile tradiționale)	98,8000
6.	PD-06 Înterburarea intervalului dintre rânduri în plantațiile pomicole, viticole, pepiniere și hameiști	102,6000
7.	PD-07 Creșterea nivelului de bunăstare a vacilor de lapte	130,8400
8.	PD-08 Măsură pentru bunăstarea tineretului bovin la îngrășat	247,7900
9.	PD-09 Sprijin cuplat pentru venit — soia	155,0000
10.	PD-10 Sprijin cuplat pentru venit — lucernă	93,6000
11.	PD-11 Sprijin cuplat pentru venit — leguminoase pentru industrializare — mazăre de grădină, fasole boabe și fasole păstăi	230,0000
12.	PD-12 Sprijin cuplat pentru venit — cânepă	250,0000
13.	PD-13 Sprijin cuplat pentru venit — orez	611,0000
14.	PD-14 Sprijin cuplat pentru venit — sămânță de cartof	2.005,0000
15.	PD-15 Sprijin cuplat pentru venit — hamei	605,1600
16.	PD-16 Sprijin cuplat pentru venit — sfeclă de zahăr	816,3000
17.	PD-17 Sprijin cuplat pentru venit — legume cultivate în câmp pentru consum în stare proaspătă sau destinate industrializării în cultură principală/secundară: tomate, castraveți, ardei, vinete	1.607,0000
18.	PD-18 Sprijin cuplat pentru venit — legume cultivate în sere și solarii — tomate, castraveți, ardei, vinete	2.108,0000
19.	PD-19 Sprijin cuplat pentru venit — fructe — prune, mere, cireșe, vișine, caise și piersici	573,0000
20.	PD-20 Sprijin cuplat pentru venit — semințe pentru plante furajere	206,1000
21.	PD-21 Sprijin cuplat pentru venit — vaci de lapte	330,3485
22.	PD-22 Sprijin cuplat pentru venit — carne de vită	274,7632
23.	PD-23 Sprijin cuplat pentru venit — bivolițe de lapte	160,0000
24.	PD-24 Sprijin cuplat pentru venit — ovine — caprine	13,1516
25.	PD-25 Sprijin cuplat pentru venit pentru viermii de mătase	0,1745
26.	PD-26 Sprijin cuplat pentru venit — porumb pentru siloz	195,2200
27.	PD-27 Creșterea nivelului de bunăstare a bovinelor prin pășunat extensiv pe pajiști în condiții optime de sustenabilitate	100,0000

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

ORDIN**pentru modificarea art. 15 alin. (1) din Schema de ajutor *de minimis*
„Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale”
din cadrul Planului național de redresare și reziliență, componenta 7 „Transformare digitală”,
investiția 9 „Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale”,
aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 984/2024**

Având în vedere prevederile:

- Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din data de 11 decembrie 2023 de modificare a Deciziei de punere în aplicare din data de 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului de redresare și reziliență al României nr. 15.833/23;
 - Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare;
 - Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare,
- având în vedere Avizul Consiliului Concurenței nr. 7.903 din 10 iunie 2025,
ținând cont de Referatul de aprobare al Direcției generale dezvoltare regională, inovare și digitalizare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. G2025-69.037 din 13.06.2025,
în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite prezentul ordin:

Art. I. — La articolul 15 din Schema de ajutor *de minimis* „Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale” din cadrul Planului național de redresare și reziliență, componenta 7 „Transformare digitală”, investiția 9 „Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale”, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 984/2024, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din

18 aprilie 2024, cu modificările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Ajutoarele *de minimis* din prezenta schemă se acordă până la epuizarea bugetului alocat, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2025.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Marcel-Ioan Boloș

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind modificarea Schemei de ajutor *de minimis* pentru „Perfecționarea/recalificarea angajaților din societăți”, asociată Planului național de redresare și reziliență al României 2021-2026, pilonul II, componenta C7, investiția 19, aprobată prin Ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării nr. 20.953/2022**

Având în vedere:

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Regulamentului (UE) nr. 241/2021 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență;

— prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

— Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului de redresare și reziliență al României;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare;

— Avizul Consiliul Concurenței nr. 6.607 din 29.05.2025 referitor la proiectul de ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Schemei de ajutor *de minimis* pentru „Perfecționarea/recalificarea angajaților din societăți”, asociată Planului național de redresare și reziliență al României 2021-2026, pilonul II, componenta C7, investiția 19, aprobată prin Ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării nr. 20.953/2022;

— Referatul de aprobare nr. 181.138 din 16.06.2025 a proiectului de ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Schemei de ajutor *de minimis* pentru „Perfecționarea/recalificarea angajaților din societăți”, asociată Planului național de redresare și reziliență al României 2021-2026, pilonul II, componenta C7, investiția 19, aprobată prin Ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării nr. 20.953/2022,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite prezentul ordin.

Art. I. — Schema de ajutor *de minimis* pentru „Perfecționarea/recalificarea angajaților din societăți”, asociată Planului național de redresare și reziliență al României 2021-2026, pilonul II, componenta C7, investiția 19, aprobată prin Ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării nr. 20.953/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 2 august 2022, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Furnizor de ajutor *de minimis* este Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului.”

2. La articolul 7, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. *Întreprindere unică* — înseamnă toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 2.831/2023;”

3. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Prezenta schemă de ajutor *de minimis* se aprobă prin ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării și se aplică de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la epuizarea bugetului alocat, dar nu mai târziu de 30 septembrie 2025. Plata ajutorului se efectuează până la data de 31 decembrie 2025, în limita bugetului alocat schemei de ajutor *de minimis*.”

4. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Schema de ajutor *de minimis* va fi publicată integral pe site-ul furnizorului <https://www.economie.gov.ro>. În cazul în care solicitantul este eligibil pentru a primi finanțare în cadrul prezentei scheme de ajutor *de minimis* și este selectat pentru finanțare în urma procesului de evaluare, furnizorul/administratorul/subadministratorul comunică în scris beneficiarului de ajutor *de minimis* cuantumul maxim al ajutorului ce poate fi acordat și caracterul acestuia, făcând referire expresă la Regulamentul (UE) nr. 2.831/2023.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,

Bogdan-Gruia Ivan

București, 17 iunie 2025.

Nr. 1.440.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 143

din 5 mai 2025

Dosar nr. 2.649/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.649/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Tribunalul Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.052/40/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 11 septembrie 2024, în Dosarul nr. 2.052/40/2022*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*O.U.G. nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarele chestiuni de drept:

— *dacă dispozițiile art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, art. 11 art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, se interpretează în sensul că egalizarea salariilor la nivel maxim se realizează și prin includerea în salariul plătit a sumelor corespunzătoare fostului spor privind suplimentul postului de 25% și a fostului spor corespunzător treptei de salarizare de 25% recunoscut altor funcționari cu funcții similare prin acte*

administrative sau prin hotărâri judecătorești, independent de Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 16 decembrie 2009;

— dacă dispozițiile art. 2.523 din Codul civil se interpretează în sensul că dreptul la acțiunea de stabilire a salariilor la nivel maxim se naște de la momentul în care s-au pronunțat hotărârile judecătorești de lămurire a dispozitivului/actele administrative care au recunoscut salariul maxim aflat în plată în raport cu care se face compararea sau dreptul la acțiune se naște de la momentul încasării salariilor.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 188/1999):

„**Art. 31. — (1)** Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- a) salariul de bază;
- b) sporul pentru vechime în muncă;
- c) suplimentul postului;
- d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare. (...)”

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (O.U.G. nr. 83/2014):

„**Art. 1. — (...) (2)** În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

10. Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (Legea-cadru nr. 330/2009):

„**Art. 30. — (...) (5)** În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

(6) Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în

indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora. (...)”

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare (O.U.G. nr. 80/2010):

„**Art. II. —** Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare (O.U.G. nr. 84/2012):

„**Art. 1. —** În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.”

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare (O.U.G. nr. 103/2013):

„**Art. 1. — (...) (2)** În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

14. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„Principii

Art. 6. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)”

„Aplicarea tranzitorie

Art. 39. — (1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității

publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

15. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 4 octombrie 2022, reclamantii, în contradictoriu cu pârâții Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Cluj, Tribunalul Sălaj, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Tribunalul Maramureș și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

— obligarea pârâților la plata de despăgubiri egale cu diferența dintre salariul încasat și salariul pe care ar fi trebuit să îl încaseze, cu includerea creșterilor salariale prevăzute de art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999, respectiv suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază brut lunar și suplimentul treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază brut lunar, prin raportare la nivelul maxim al salariului lunar brut (venit salarial lunar brut) existent la nivelul instanțelor judecătorești pentru funcționarii publici (și în care au fost incluse cele două sporuri în cuantum de 25% fiecare), stabilit prin Decizia nr. 53/DE/17.02.2021 emisă de președintele Curții de Apel Târgu Mureș, Decizia nr. 175/8.12.2020, respectiv Decizia nr. 18/22.01.2021, emise de președintele Curții de Apel Galați, începând cu data de 9 aprilie 2015, raportat și la data începerii activității în cadrul pârâților, și în continuare, până la încetarea raporturilor de serviciu ale fiecărui reclamant, similar drepturilor salariale acordate funcționarilor publici din cadrul Curții de Apel Târgu Mureș, Tribunalului Mureș și Tribunalului Harghita, respectiv din data de 9 aprilie 2015, raportat și la data începerii activității în cadrul pârâților, când au avut calitatea de funcționari publici la Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Cluj, Tribunalul Sălaj, Tribunalul Maramureș și Tribunalul Bistrița-Năsăud, și care au fost luate în considerare la momentul efectuării plăților către colegii acestora, funcționari publici la Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași și alte instanțe, precum și la plata dobânzii legale aferente acestor sume, până la achitarea efectivă a sumelor cuvenite.

16. Prin Sentința nr. 197 din 3 mai 2023, Tribunalul Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea și a obligat pârâții să plătească reclamantilor despăgubiri egale cu diferența dintre salariul încasat și salariul stabilit la nivelul maxim pentru funcțiile publice similare pentru funcționarii publici din

cadru tribunalelor și curților de apel, cu includerea suplimentului postului în procent de 25% și a suplimentului treptei de salarizare, începând cu data de 9 aprilie 2015 și în continuare, actualizate cu indicii de inflație și dobânda penalizatoare, de la data scadenței și până la data plății efective.

17. În motivare, tribunalul a avut în vedere că, prin cererea de chemare în judecată, reclamantii, având calitatea de funcționari publici în cadrul Curții de Apel Cluj, Tribunalului Cluj, Tribunalului Maramureș, Tribunalului Sălaj și Tribunalului Bistrița-Năsăud, au solicitat obligarea instituțiilor pârâte la plata drepturilor lor salariale la nivel maxim, începând cu data de 9 aprilie 2015 și în continuare, prin acordarea sporului privind suplimentul postului în procent de 25% și a sporului corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% aplicat la salariile de bază, sporuri stabilite prin hotărâri judecătorești sau acte administrative pentru funcții similare din cadrul altor instanțe, respectiv Curtea de Apel Târgu Mureș, Tribunalul Mureș și Tribunalul Harghita.

18. S-a reținut că reclamantii din prezenta cauză au obținut, începând cu data de 9 aprilie 2015, venituri salariale inferioare față de veniturile obținute de colegii cu aceleași funcții din cadrul instanțelor judecătorești mai sus menționate.

19. Diferența dintre drepturile salariale plătite reclamantilor și drepturile salariale încasate de funcționarii publici din cadrul Curții de Apel Târgu Mureș, Tribunalului Mureș și Tribunalului Harghita, dar și de cei din cadrul Curții de Apel Constanța, Tribunalului Constanța, Tribunalului Tulcea, Curții de Apel Galați, Tribunalului Vrancea, Tribunalului Galați, Tribunalului Brăila, Curții de Apel Pitești, Tribunalului Argeș, Tribunalului Vâlcea, Curții de Apel Suceava și Tribunalului Suceava rezultă din aceea că reclamantilor nu le-a fost recunoscut dreptul de a încasa sporul privind suplimentul postului în procent de 25% și nici sporul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% aplicat la salariile de bază, nici prin hotărâre judecătorească și nici prin act administrativ, în timp ce pentru funcționarii publici din cadrul instanțelor mai sus menționate aceste sporuri salariale au fost acordate fie prin acte administrative, fie prin hotărâri judecătorești.

20. Prin urmare, constatând că această inechitate salarială nu a fost corectată pe cale administrativă, tribunalul a apreciat ca fiind întemeiată solicitarea reclamantilor, față de prevederile Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare, (Legea nr. 71/2015), prin care s-a introdus alin. (5)¹ la art. 1, dispoziție legală ce a avut drept scop eliminarea inechităților salariale din sistemul salarizării bugetarilor care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație. Însă aplicarea acestei legi nu exclude în cadrul operațiunii de comparare a salariilor modalitatea de stabilire a salariului pe funcție/grad/treaptă, potrivit legilor în vigoare la data stabilirii lor.

21. În speță, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015, respectiv la data de 9 aprilie 2015, diferența de salarizare dintre reclamantii și funcționarii publici din alte instanțe de pe teritoriul țării s-a manifestat prin acordarea, în beneficiul acestora din urmă — în baza unor hotărâri judecătorești — a suplimentului postului în procent de 25% și a suplimentului corespunzător treptei de salarizare în procent de 25%, aplicate la salariile de bază.

22. În considerarea dispozițiilor art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, art. II art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2010, art. 1 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 103/2013 și ale art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/2014,

tribunalul a reținut că sumele corespunzătoare drepturilor salariale reprezentând sporul privind suplimentul postului în procent de 25% și sporul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% aplicate la salariile de bază, plătite personalului bugetar care îndeplinea condițiile de acordare a acestor sporuri la data de 31 decembrie 2009, au fost menținute în plată și după anul 2010, până în prezent.

23. Prin urmare, întrucât la momentul intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 reclamanții erau beneficiari ai celor două sporuri, se poate aprecia că acestea au supraviețuit ulterior, sub forma sumelor compensatorii, introduse apoi în salariul de bază prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, nefiind vorba de o abrogare veritabilă și efectivă, ci de o natură juridică nouă a aceleiași sume. Astfel, aceste sume compensatorii se impuneau a fi incluse în salariul de bază, o astfel de interpretare fiind în acord cu principiile echității, coerenței și remunerației egale pentru muncă de valoare egală, principii statuate în mod constant de toate legile de salarizare care s-au succedat în timp.

24. Prin Decizia civilă nr. 151 din 21 februarie 2024, Curtea de Apel Suceava a admis recursurile declarate în cauză, a casat în tot sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare primei instanțe, reținând că prima instanță nu a analizat, pentru o parte din reclamanți și pârâți, excepțiile ce au fost invocate privind autoritatea de lucru judecat, a lipsei calității procesuale pasive și a prescripției, care nu pot fi cercetate direct în recurs.

25. Cauza a fost reînregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani la data de 16 aprilie 2024, cu nr. 2.052/40/2022*, iar prin Încheierea de ședință din 19 iunie 2024 Tribunalul Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis excepția autorității de lucru judecat invocată de Tribunalul Sălaj în ceea ce îi privește pe unii reclamanți, pentru identitate de obiect și cauză în raport cu Sentința nr. 449 din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 179/102/2021 al Tribunalului Mureș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 720 din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Târgu Mureș.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

26. Instanța de trimitere Tribunalul Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, în raport cu dispozițiile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, arătând că prezentul litigiu face parte din categoria celor pentru care este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

27. Reclamanții sunt funcționari publici din cadrul instanțelor chemate în judecată și solicită un salariu egal cu al colegilor lor, funcționari publici în cadrul altor instanțe, ce au aceleași funcții/grade/gradații, salariul lor fiind stabilit prin includerea a două foste sporuri recunoscute prin hotărâri judecătorești emise anterior anului 2010, hotărâri judecătorești lămurite (în sensul duratei aplicabilității lor) prin încheieri de lămurire a dispozitivului, pronunțate în perioada 2020-2021. Ulterior, s-au emis și acte administrative ale ordonatorilor de credite.

28. Hotărârile respective sunt anterioare Deciziei nr. 20 din 21 septembrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 16 decembrie 2009, iar chestiunea care se ridică în speță este aceea dacă reclamanții sunt îndreptățiți să primească drepturi salariale în care să fie incluse cele două elemente salariale doar pe temeiul principiului egalității de tratament, deși nu sunt beneficiarii unor hotărâri judecătorești prin care să li se recunoască drepturile respective

și după anul 2009, în condițiile în care, în privința acelor drepturi salariale, există dezlegarea oferită de instanța supremă care a considerat că nu pot fi acordate în lipsa unei cuantificări legale.

29. Chestiunea de drept este susceptibilă de a da naștere unei practici judiciare neunitare, existând multe instanțe care consideră că, la analiza egalității de salarizare, nu se fac verificări cu privire la sursa inegalității de salarizare, mai ales când aceasta derivă din drepturi recunoscute pe cale judecătorească. Alte instanțe, dimpotrivă, apreciază că trebuie verificată sursa inegalității de salarizare și, în situația în care se observă că, prin cererea de egalizare la nivel maxim, se ajunge la situația de a se recunoaște anumite drepturi care nu ar putea fi acordate dacă s-ar fi solicitat direct pe cale principală (cum ar fi, în speța concretă, suplimentul postului și treapta de salarizare în privința cărora Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în anul 2009 pe calea recursului în interesul legii că nu pot fi acordate în lipsa unei cuantificări legale), atunci cererea de egalizare la nivel maxim nu se poate admite.

30. În ceea ce privește a doua întrebare din sesizare, aceasta urmărește a se stabili momentul de început al dreptului la acțiune într-o acțiune de egalizare la nivel maxim în situația în care drepturile salariale la care tind a se alinia reclamanții au fost recunoscute de la momentul pronunțării hotărârilor de lămurire dispozitiv retroactiv, până în anul 2009. Și această chestiune este susceptibilă de a fi interpretată diferit, prima instanță investită cu soluționarea cauzei arătând deja că termenul de prescripție nu poate curge de la data la care s-au încasat drepturile salariale (moment în funcție de care se raportează pârâții și care este momentul de drept comun în materie de solicitări de drepturi salariale), ci de la momentul pronunțării hotărârilor de lămurire a dispozitivului, hotărâri judecătorești prin care le-au fost recunoscute altor funcționari drepturile salariale pe care le pretind reclamanții prin prezenta acțiune.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

31. Încheierea de sesizare nu cuprinde punctele de vedere ale părților.

32. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

33. Completul de judecată care a formulat sesizarea nu a exprimat un punct de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

34. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au transmis următoarele:

35. Referitor la *prima întrebare din sesizare* a fost identificată practică judiciară în sensul respingerii acțiunilor, fiind valorificate statuările din Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite și Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018.

36. În același sens au fost exprimate și puncte de vedere teoretice de către judecători.

37. Alte instanțe însă au admis acțiunile, prin hotărârile judecătorești pronunțate reținându-se că nu există o încălcare a Deciziei de recurs în interesul legii nr. 20 din 21 septembrie 2009, care vizează stabilirea pe cale judecătorească a acestor drepturi salariale, întrucât se aplică dispozițiile legale care reglementează egalizarea salariilor prin raportare la salariul

maxim aflat în plată, incluzând și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

38. Cu privire la *cea de a doua întrebare din sesizare* nu a fost identificată practică judiciară.

39. Punctele de vedere teoretice exprimate în majoritate de judecători sunt că termenul de prescripție nu poate curge de la data la care s-au încasat drepturile salariale, ci de la momentul pronunțării hotărârilor de lămurire dispozitiv, hotărâri prin care se recunosc funcționarilor de comparație drepturile ce fac obiectul judecării, fiind exprimat și un punct de vedere teoretic contrar în sensul că lămurirea doar explică înțelesul dispozitivului, drepturile fiind recunoscute prin decizia anterioară, iar dreptul la salariul în cuantum legal s-a născut la data prestării activității în cadrul raportului juridic.

40. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

41. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost pronunțate următoarele decizii de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ce prezintă relevanță în dezlegarea primei chestiuni de drept, în ordine cronologică:

— Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009 a Secțiilor Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 16 decembrie 2009;

— Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015;

— Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018;

— Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018;

— Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021;

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024;

— Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024;

— Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024;

— Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024;

— Decizia nr. 68 din 3 martie 2025*) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii;

— Decizia nr. 125 din 7 aprilie 2025**) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii.

42. Cât privește *cea de a doua chestiune din sesizare* sunt de menționat:

— Decizia nr. 22 din 24 iunie 2019 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 22 octombrie 2019;

— Decizia nr. 107 din 9 decembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 4 februarie 2025.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

43. Prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale. În considerentele de la paragraful 32 din această decizie s-a reținut că: „*În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.*”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Judecătorii-raportori au propus două variante de soluție cu privire la prima întrebare din sesizare, una în sensul respingerii, ca inadmisibilă, iar cealaltă de admitere a sesizării, apreciindu-se că egalizarea salariilor la nivel maxim nu poate include în salariul plătit sumele corespunzătoare drepturilor privind suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare reglementate de dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999, recunoscute altor funcționari cu funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești.

45. Cât privește a doua întrebare, judecătorii-raportori au considerat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

46. Temeiul sesizării este reprezentat de prevederile O.U.G. nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

47. În ceea ce privește domeniul de aplicare al O.U.G. nr. 62/2024, art. 1 stabilește că acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

*) Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 68 din 3 martie 2025 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 20 mai 2025.

**) Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 125 din 7 aprilie 2025 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 2 iunie 2025.

48. Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării, art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată prevede următoarele: „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

49. Se constată că O.U.G. nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că dispozițiile sale se aplică cu prioritate, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, în mod corespunzător, cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel cum se arată la art. 4 din ordonanța de urgență.

50. În acest context normativ, se reține că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;
- (iii) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

51. Evaluând elementele sesizării, în scopul de a stabili dacă sunt întrunite toate condițiile anterior enunțate, se constată că primele două condiții legale sunt îndeplinite.

52. Astfel, cauza în care a fost formulată sesizarea se află în curs de soluționare în primă instanță, pe rolul unui complet de judecată specializat în materia contenciosului administrativ și fiscal, pe rolul Tribunalului Botoșani.

53. Totodată, litigiul se înscrie în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, fiind vorba despre un proces în care reclamantii, având calitatea de funcționari publici în cadrul instanțelor chemate în judecată, solicită un salariu egal cu al colegilor lor, funcționari publici în cadrul altor instanțe, ce au aceleași funcții/grade/gradații și al căror salariu a fost stabilit prin includerea în acesta a două foste sporuri recunoscute prin hotărâri judecătorești emise anterior anului 2010, hotărâri judecătorești lămurite (în sensul duratei aplicabilității lor), prin încheieri de lămurire dispozitiv pronunțate în perioada 2020-2021.

54. În analiza condiției existenței unei chestiuni de drept se impune precizarea că admisibilitatea investirii Înaltei Curți de

Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 nu poate fi desprinsă de condiția existenței unei chestiuni reale de drept, care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile.

55. Cerința ca dezlegarea problemei de drept să reflecte o dificultate considerabilă este subsumată logic condițiilor de admisibilitate a sesizărilor formulate atât în temeiul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, întrucât prin aceste mecanisme instanța supremă realizează nemijlocit funcția de asigurare a unei jurisprudențe unitare, hotărârea prealabilă reprezentând un mijloc eficient de a preveni apariția practicii judiciare neunitare, în contextul în care instanțele de trimitere se confruntă cu chestiuni de drept ce au aptitudinea de a constitui izvor al jurisprudenței neunitare, prin caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor în analiză.

56. În același sens, în sesizările formulate în temeiul O.U.G. nr. 62/2024 trebuie avut în vedere preambulul acestui act normativ, în care s-a ținut seama de „*faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept*” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 41 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1056 din 21 octombrie 2024, și Decizia nr. 53 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1191 din 29 noiembrie 2024, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

57. Rămân valabile cazurile incontestabile în care s-a stabilit că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept, conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept sesizat în temeiul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, cum ar fi: a) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; b) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; c) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit, într-o majoritate covârșitoare, aceeași interpretare; d) când pe calea hotărârii prealabile se solicită completarea legii; e) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

58. Prin urmare, problema dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite, inclusiv prin considerente cu caracter de principiu.

59. Procedând la verificarea acestei condiții de admisibilitate, se observă că, potrivit sesizării instanței de trimitere, se solicită lămurirea a două probleme de drept, respectiv:

— *dacă dispozițiile art. 1 alin. (51) din O.U.G. nr. 83/2014, art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. II art. 1 din O.U.G. nr. 80/2010, art. 1 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/2014, art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la art. 6 lit. b) din același act normativ, se interpretează în sensul că egalizarea salariilor la nivel maxim se realizează și prin includerea în salariul plătit a sumelor corespunzătoare fostului spor privind suplimentul postului de 25% și a fostului spor corespunzător treptei de salarizare de 25% recunoscut altor funcționari cu*

funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești, independent de Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite; și

— *dacă dispozițiile art. 2.523 din Codul civil se interpretează în sensul că dreptul la acțiunea de stabilire a salariilor la nivel maxim se naște de la momentul în care s-au pronunțat hotărârile judecătorești de lămurire a dispozițiilor/actele administrative care au recunoscut salariul maxim aflat în plată în raport cu care se face compararea sau dreptul la acțiune se naște de la momentul încasării salariilor.*

60. **Privind prima întrebare**, este de remarcat faptul că se solicită interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014 introdus prin Legea nr. 71/2015 referitor la egalizarea nivelului maxim de salarizare, coroborat cu cele ale art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind valorificarea sporurilor acordate prin legislația anterioară adoptării legii-cadru, ale legilor anuale de salarizare ulterioare, respectiv O.U.G. nr. 80/2010, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014, precum și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 raportat la art. 6 lit. b) din același act normativ, în sensul de a se răspunde dacă egalizarea salariilor la nivel maxim se realizează și prin includerea, în salariul plătit, a sumelor corespunzătoare fostului spor privind suplimentul postului de 25% și a fostului spor corespunzător treptei de salarizare de 25%, recunoscute altor funcționari cu funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești, independent de Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20 din 21 septembrie 2009, pronunțată pe calea recursului în interesul legii.

61. Instanța de trimitere a invocat Legea-cadru de salarizare nr. 330/2009 și legile anuale de salarizare anterioare Legii-cadru nr. 153/2017, considerând că au relevanță în supraviețuirea dreptului salarial ulterior anului 2009, iar raportarea la noua lege-cadru vizează același aspect, în contextul încadrării personalului în funcțiile prevăzute de noua lege și al aplicării principiilor generale ce o guvernează, incident în cauză fiind nu doar cel al nediscriminării, prevăzut de art. 6 lit. b), ci și principiul egalității, reglementat de lit. c) a aceluiași articol. Deși sesizarea are ca obiect drepturile reglementate de dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999, norma de drept substanțial nu a fost indicată în cuprinsul întrebării.

62. De aceea, întrebarea ar trebui reformulată astfel: *În interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014, art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 11 art. 1 din O.U.G. nr. 80/2010, art. 1 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/2014, precum și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la art. 6 lit. b) și c) din același act normativ, egalizarea salariilor la nivel maxim se realizează și prin includerea în salariul plătit a sumelor corespunzătoare drepturilor privind suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare, reglementate de dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999, recunoscute altor funcționari cu funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești, independent de Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite?*

63. Punctele de vedere teoretice și hotărârile judecătorești transmise de instanțe relevă existența unor litigii cu potențial de repetitivitate cu risc de conturare a unei practici judiciare neunitare, în condițiile în care au fost pronunțate, la nivelul tribunalelor, atât soluții de admitere, cât și de respingere a acțiunilor de acest tip, unele rămase definitive în recurs sau prin nerecurare.

64. Caracterul neunitar al jurisprudenței izvorăște, cu precădere, din modalitatea în care au fost aplicate principiile

nediscriminării și egalității, reglementate de prevederile art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 prin raportare la elementele de salarizare reglementate de art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999, evaluate în succesiunea temporală a legilor-cadru de salarizare intervenite ulterior, precum și la jurisprudența care le-a valorificat. Dificultatea acestei interpretări nu rezultă din neclaritatea conținutului norme de drept care vizează două „suplimente” salariale, ci din coroborarea acesteia cu dispozițiile de aplicabilitate generală din Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează principiile generale în baza cărora este construit sistemul de salarizare, evaluate prin prisma considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, motiv pentru care sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate.

65. **A doua chestiune de drept ce face obiectul sesizării** urmărește a stabili momentul de început al dreptului la acțiune într-o cerere de egalizare la nivel maxim în situația în care drepturile salariale la care tind a se alinia reclamanții au fost recunoscute de la momentul pronunțării hotărârilor de lămurire pozitiv retroactiv, până în anul 2009.

66. Problema are un caracter subsidiar, întrucât pornește de la premisa recunoașterii drepturilor ce constituie obiectul dezlegării primei întrebări, interesul în analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate urmând a fi evaluat în raport cu soluția dată acesteia.

Asupra fondului sesizării cu privire la prima întrebare, astfel cum a fost reformulată

67. Chestiunea de drept substanțial a făcut obiect al dezlegării prin Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, prin care s-a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 s-a stabilit că, în lipsa unei cuantificări legale, nu se pot acorda pe calea judecătorească drepturile salariale constând în suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare. În considerentele deciziei s-a prevăzut că: *„(...) nefiind creat cadrul funcțional de acordare a drepturilor, acestea rămân doar drepturi «virtuale». În consecință, cele două drepturi nu pot fi obținute prin promovarea unor acțiuni în instanță, căci acordarea lor pe cale judecătorească ar însemna să se facă fie prin obligarea angajatorului la plata unor sume de bani imposibil de calculat, fie prin eventuala cuantificare de către instanță în raport cu diverse criterii aplicate prin analogie, ceea ce echivalează cu o substituie în atribuțiile legiuitorului ori ale executivului, contrar celor stabilite prin Decizia Curții Constituționale nr. 820 din 3 iulie 2008, în cuprinsul căreia s-a reținut că instanțele judecătorești nu au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”*

68. Rezultă din considerentele deciziei de recurs în interesul legii sus-menționate că drepturile privitoare la suplimentul postului și suplimentul treptei de salarizare au fost introduse în Legea nr. 188/1999, însă nu au fost materializate prin stabilirea unui procent sau a unei modalități de cuantificare prin legislația care reglementa salarizarea funcționarilor publici, fiind niște drepturi virtuale, și nu asociate unei norme active, astfel că nu intră în salariul funcționarilor publici.

69. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârea pronunțată în Cauza *Zelca și alții împotriva României*, a statuat că, în cauză, nu se poate considera că pretenziile drepturi salariale ale reclamanților au un temei suficient în jurisprudența internă, având în vedere că interpretarea instanțelor în această privință a fost divergentă. În plus, hotărârea Înaltei Curți de

Casație și Justiție din 21 septembrie 2009 pronunțată în recursul în interesul legii, care a pus capăt divergențelor în această privință, a confirmat că funcționarii publici nu aveau dreptul la sporurile pretinse. Rezultă că reclamantii nu aveau un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

70. Prin urmare, la stabilirea drepturilor salariale cuvenite funcționarilor publici sub imperiul legislației anterioare, acest element de salarizare nu a fost niciodată activ. Ceea ce constituie obiect al jurisprudenței divergente, în prezent, este posibilitatea de a valorifica, pe baza principiilor nediscriminării și egalității, în calculul salariului cuvenit funcționarilor publici, cele două elemente prevăzute de statutul acestora.

71. În cauza ce constituie obiect al sesizării, reclamantii nu își întemeiază pretențiile exclusiv pe norma de drept substanțial, ci invocă o stare de discriminare creată exclusiv prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești anterior intervenirii deciziei de unificare a practicii judiciare, care au recunoscut existența dreptului, lămurite asupra întinderii acestuia prin încheieri pronunțate ulterior, hotărârile ulterioare valorificând Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016.

72. Acest mecanism nu poate constitui, în sine, un temei juridic apt să conducă la fundamentarea dreptului pretins, întrucât Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 a avut în vedere norme cu aplicabilitate generală, cum au fost coeficienții de indexare a salariilor în sistemul bugetar, egalizarea cu nivelul maxim în plată vizând aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și specialitate, și nu o situație în care se solicită valorificarea unor drepturi salariale virtuale ce nu au făcut parte din componentele salariului stabilit de legiuitor pentru categoria funcționarilor publici.

73. De altfel, astfel cum s-a arătat și în Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept, „78. (...) *Legea-cadru nr. 153/2017, (...) a integrat dezlegările oferite prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale în normele de la art. 6 lit. b) și c) din această lege, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării în salariul maxim aflat în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).*” și „79. *Incidența Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, în legătură cu domeniul de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost dezlegată de instanța supremă în cadrul mecanismelor de unificare, pe cale incidentală, în cuprinsul unor considerente cu valoare decizorie din Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021. 80. În acest sens, relevante sunt paragrafele 86 și 88 din această decizie, prin care s-a statuat astfel: «Principiul egalizării cu venitul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică, stabilit prin lege sau prin hotărâri judecătorești, astfel cum a fost interpretat prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului, cu modificările ulterioare, nu poate fi preluat mutatis mutandis în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o*

reglementare nouă, ce instituie dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității care, potrivit art. 6 lit. c) din lege, se înfăpătește „prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală”. (...) Nu se poate considera că normele care reglementează salarizarea din sistemul justiției (anexa nr. V capitolul VIII din Legea-cadru nr. 153/2017) derogă de la dispozițiile cu caracter de principiu inserate în capitolele I-IV din legea-cadru. Dimpotrivă, anexele care stabilesc sistemul de salarizare pentru fiecare dintre familiile ocupaționale sunt edictate cu respectarea principiilor generale ale sistemului de salarizare cuprinse în art. 6 din legea-cadru, normele interpretându-se în coerența întregii reglementări, în mod coroborat”.

74. Prin urmare, rezultă din aceste considerente că principiile egalizării și nediscriminării, astfel cum au fost interpretate prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, au fost integrate în principiile care stau la baza edictării normelor Legii-cadru nr. 153/2017, astfel încât principiul egalizării cu venitul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică stabilit prin lege sau hotărâri judecătorești ce vizează norme cu aplicabilitate generală nu poate fi preluat *mutatis mutandis* în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o reglementare nouă cu dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității.

75. Totodată, în dezlegarea acestei chestiuni sunt aplicabile *mutatis mutandis* și dezlegările Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept conținute în Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015 și Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024.

76. Astfel, prin Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat în sensul că: „(...) *atât timp cât tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale, în raport cu alți salariați cărora nu li s-au acordat aceste drepturi ori cărora le-au fost respinse astfel de cereri prin hotărâri judecătorești pronunțate de instanțe diferite, nu există discriminare în sensul art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, republicată. (...) Dimpotrivă, în fiecare litigiu, reclamantul va trebui să probeze legalitatea și temeinicia cererii sale, ce nu se poate baza pe invocarea discriminării sau a egalității de tratament în raport cu soluția pronunțată de o altă instanță, ci pe argumente de interpretare și aplicare corectă a legii, chiar și în situația în care invocă o astfel de hotărâre.*”

77. De asemenea, prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a constatat că: „92. (...) *principiul egalității împreună cu principiul nediscriminării nu poate opera împotriva principiului legalității.*” și că: „124. (...) *persoanele care nu se găsesc în situația premisă a unei dispoziții legale nu pot beneficia de aceasta chiar dacă invocă hotărâri judecătorești pronunțate în beneficiul unor persoane aflate în situație similară sau identică, principiul egalității neputând opera în favoarea lor împotriva sensului și scopului normei, cu atât mai mult aceste persoane nu se pot prevala de existența unor atari hotărâri judecătorești pentru a obține un drept salarial cu privire la care s-a statuat cu caracter obligatoriu în sens contrar printr-o decizie pronunțată în cadrul unui instrument de unificare a practicii.*”

78. De vreme ce dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 188/1999 în interpretarea dată prin Decizia nr. 20 din 21 septembrie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite nu au o suficientă bază în dreptul intern, în absența criteriilor legale de cuantificare a acestora, existența unei hotărâri judecătorești contrare nu poate avea ca efect aplicabilitatea generală a interpretării conținute în respectiva

hotărâre judecătorească, câtă vreme, astfel cum s-a statuat deja în jurisprudența de unificare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, invocarea principiilor egalității și nediscriminării nu este suficientă pentru o atare egalizare.

79. Prin urmare, cum opțiunea legiuitorului a fost să nu concretizeze în legile de salarizare dreptul virtual în discuție, principiile egalizării și nediscriminării nu pot opera împotriva principiului legalității și nu pot, singure, să fundamenteze

acordarea dreptului ce constituie obiect al sesizării. Persoanele care nu se găsesc în situația premisă a unui dispoziții legale nu pot beneficia de aceasta chiar dacă invocă hotărâri judecătorești pronunțate în beneficiul altor persoane aflate în situație similară sau identică, principiul egalității neputând opera în favoarea lor împotriva sensului și scopului normei.

80. Raportat la dezlegarea dată pe fondul cauzei, nu se mai impune analiza celei de-a doua întrebări.

81. Pentru toate considerentele arătate, față de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.052/40/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, ale art. 11 art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilește că:

Egalizarea salariilor la nivel maxim nu poate include în salariul plătit sumele corespunzătoare drepturilor privind suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare reglementate de dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, recunoscute altor funcționari cu funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești.

Respinge, în rest, ca inadmisibilă, sesizarea privind chestiunea de drept: *dacă dispozițiile art. 2.523 din Codul civil se interpretează în sensul că dreptul la acțiunea de stabilire a salariilor la nivel maxim se naște de la momentul în care s-au pronunțat hotărârile judecătorești de lămurire a dispozitivului/actele administrative care au recunoscut salariul maxim aflat în plată în raport cu care se face compararea sau dreptul la acțiune se naște de la momentul încasării salariilor.*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

